

Capolavori al Museo di Belle Arti

Riaprono le undici sale dedicate all' arte italiana

Remekművek a Szépművészeti Múzeumban

Újra megnyílt az olasz képzőművészetet bemutató tizenegy állandó terem

I visitatori italiani non conoscono la commozione che proviamo noi ungheresi quando all'interno di una collezione straniera troviamo di tanto in tanto un oggetto ungherese o che abbia a che fare con l'Ungheria. Per voi italiani è naturale che i vostri quadri, le vostre sculture o altre vostre opere riempiano sale di musei. In quanto cittadini di una grande potenza culturale, per voi è diventata un'abitudine incontrare il passato e il presente della vostra abbagliante civiltà nei teatri, nei cinema, nelle sale da concerto, nei teatri dell'opera, nelle librerie e nei musei di tutto il mondo. Ho notato più volte la piacevole familiarità con cui i visitatori italiani del Museo di Belle Arti si guardano intorno all'interno della mostra permanente di pittura italiana della Pinacoteca. A causa di lavori in corso ciò non è stato possibile per più di un anno, ma a partire dal 7 dicembre i visitatori italiani potranno ritrovarsi con altri amici appassionati di arte, stranieri e ungheresi, all'interno di questo importante luogo che custodisce la presenza della cultura italiana in Ungheria.

La forza della sezione della pittura italiana della collezione di Budapest, ricordata più volte e a buon diritto, è nella sua continuità e nella sua interesse alla storia dell'arte. Riempiono le undici sale opere di geni, di grandi maestri, o anche di pittori di "secondo ordine", attraverso le quali si possono

Az olasz múzeumlátogatók nem ismerik azt a mély megilletődöttséget, amit mi magyarok érzünk, ha nagy ritkán egy-egy külföldi közgyűjteményben magyar vagy magyar vonatkozású kiállítási tárggyal találkozunk. Számukra természetesen, hogy Európa és Amerika megannyi múzeumában termek egész sorát töltik meg olasz képek, szobrok, vagy más képzőművészeti alkotások. Egy kulturális nagyhatalom polgáraiként hozzászóltak ahhoz, hogy a világ számtalan színházában, mozijában, koncerttermében, operaházában, könyvesboltjában és múzeumában sűrűn találkozzanak káprázatos civilizációjuk múltjával és jelenével. Többször megfigyeltem, hogy a Szépművészeti Múzeum olasz látogatói milyen jóízű otthonossággal néznek körül a Régi Képtár itáliai festményeket bemutató állandó kiállításán. Felújítási munkák miatt erre most több mint egy esztendeig nem volt lehetőségük, de december 7-étől kezdve más külföldi és hazai művészetbarátokkal együtt ismét ott lehetnek az olasz kultúra magyarországi jelenlétének ezen a kiemelkedően fontos helyszínen.

A budapesti gyűjtemény olasz festészeti részének sokszor és joggal említett erénye művészettörténeti folytonossága, teljessége. Hol a géniuszok műveiben, hol az élvonalbeli mesterek alkotásaiban, hol pedig „csak” a másodvonali festőinek munkáiban, a tizenegy terem végigjárva a tizenötödiktől a tizenkettedikig követhetők fél évezred műfaji, mesterség- és stílusbeli változásai. A múzeum főigazgatója és a kiállítás rendezői egyaránt arra törekedtek, hogy új installációs elemek bevezetésével, néhány főm hangsúlyos elhelyezésével, egyes termek falszínének szerencsés megválasztásával, új világi-

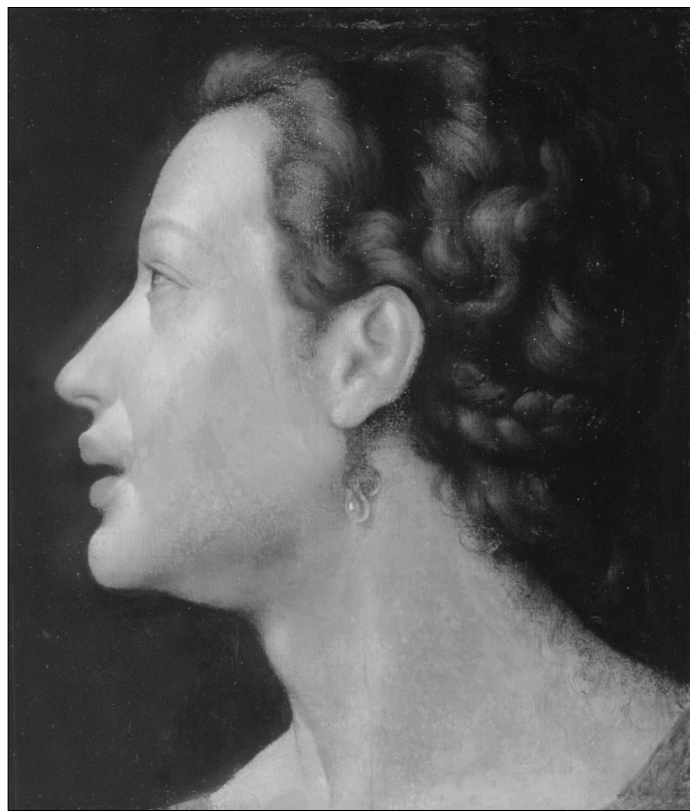
tási technikával és a képek harmonikus elrendezésével a látogatók számára minél intenzívebbé tegyék az esztétikai befogadás élményét. Természetesen a rendezés minden fortélyra csakis azt szolgálhatja, hogy segítse mű és közönsége találkozását. Főszereplőnek megmaradnak a régi és újabb szerzeményű mesterművek, a már régen, vagy újonnan restaurált festmények, az ismert és a még megfejtendő szerzőségű alkotások. Vagyis a főszereplő, sok más között, Maso di Banco éterien tiszta képszerűsége, Giovanni dal Ponte gótikus mesemondása, Domenico Ghirlandaio szobormártírjának csendes tűnődése, Carlo Crivelli titokzatos iróniája, Verrocchio szentjeinek férfias méltósága, Vincenzo Catena Sacra Conversazione-inak

seguire le variazioni di genere, di professione e di stile nell'arco di cinquecento anni, dal Trecento al Settecento. Il direttore del museo e i curatori della mostra si sono adoperati affinché i nuovi accorgimenti nell'installazione, la collocazione in primo piano di alcune opere principali, una scelta accurata del colore delle pareti di ciascuna sala, nuove tecniche di illuminazione e una disposizione armoniosa dei quadri rendano più intenso il godimento estetico dei visitatori. Ogni dettaglio dell'allestimento è finalizzato all'incontro fra l'opera e il pubblico. Protagonisti assoluti rimangono i capolavori di vecchia e nuova acquisizione, i quadri restaurati da tempo o di recente, le opere già note e quelle la cui paternità è ancora da provare. Citiamo fra gli altri la composizione chiara ed eterea di Maso di Banco, la narrazione gotica di Giovanni dal Ponte, la riflessione silenziosa della figura scultorea di martire di Domenico Ghirlandaio, la misteriosa ironia di Carlo Crivelli, la dignità virile dei santi del Verrocchio, lo scenario impregnato di luce delle Sacre Conversazioni di Vincenzo Catena, l'armonia piena di vita di Raffaello, la malinconia bucolica del Giorgione, l'emanazione di amore della Madonna del Correggio, il virtuosismo sereno del Veronese, l'intellettualismo raffinato del Bronzino, il classicismo appassionato di Annibale Carracci, il pittoricismo ridondante di Bernardo Strozzi, l'incanto delle vedute di Bellotto e la fantasia fervida del Tiepolo con la sua adorazione edonistica della bellezza.

In qualità di uno dei curatori, mi auguro di cuore che il nuovo allestimento della mostra di pittura italiana della Pinacoteca regali ai visitatori grande gioia e un profondo godimento artistico.

Vilmos Tátrai

fénytől átítatott színvilága, Raffaello életteli harmóniája, Giorgione bukolikus mélabúja, Correggio Madonnájának szeretet-emanációja, Veronese derűs virtuositása, Bronzino rafinált intellektualizmusa, Annibale Carracci szenvedélyes klasszicizálása, Bernardo Strozzi vérbő festőisége, Bellotto vedutáinak hangulat-idéző varázsata vagy a szárnyaló képzeletű Tiepolo hedonista szépségimádata.

Mint a kiállítás egyik rendezője szívőből kívánom, hogy a Régi Képtár olasz festményeinek ez az újjáalakított bemutatója minél több múzeumlátogatót a műélvezet minél több és minél mélyebb örömeivel ajándékozzon meg.

Tátrai Vilmos

After a year of renovation, the Italian permanent exhibition at the Museum of Fine Arts in Budapest was reopened to the public on 7 December. This section of the museum with its 11 galleries is devoted entirely to Italian painting. It features the works of the great masters, along with lesser artists, and allows visitors to trace the variations in style that occurred in Italy from the 14th through the 18th centuries. Every detail of the renovation — including the new lighting system and the strategic realignment of the paintings themselves — has been calculated to intensify the aesthetic pleasure of the viewing public.